Kis-Czell, 1901. III. évfolyam. 16. szám. Vasárnap, április 21.

KIS-CZELL és VIDÉKE

KÖZÉRDEKŰ FÜGGETLEN UJSAG.

Megjelen minden vasárnap. Jelige: »Küzdelem az igazságért!«

Előfizetési ár:
Egy évre . . . 8 kor. | Negyedévre . . 2 kor. — fil.
Fél évre . . . 4 „ | Egyes szám ára — „ 20 „

Szerkesztővel értekezhetni; kedd, szerda és csütörtökön.

Felelős szerkesztő: HUSS GYULA.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Kis-Czell, Gyarmathi-tér 76. szám. Ide intézendők a lap szellemi és anyagi részét illető minden küldemények. Névtelen levelek figyelembe nem vétetnek.

Fürdő hiány.

(H. Gy.) Kis-Czell város közönsége, rég szükségét érzi egy modern berendezésű közfürdőnek. E közfürdő alatt értünk, egy kisebb szabásu, a helyi viszonyoknak megfelelő kádfürdőt, melyet zuhany fürdővel egybekapcsolva lehetne épiteni. Nálunk egyáltalán nincs még oly fürdő, mely az igényeknek megfelelne. Ami van, az csak olyan szükséges rossz valami, melyet a végső perczben vesznek igénybe. Télen egyáltalán nincs hol fürdeni a közönségnek. Aki mégis fürdeni akar, az kénytelen Pápára, vagy Szombathelyre elmenni. Ez pedig egy kissé mégis költséges dolog és emellett kényelmetlen. Ezt a fürdő hiányt különösen a középosztály érzi, kinek nincs módjában otthol, saját lakásán fürdőt berendezni. Nyáron ugyan eljár a kis-czelli közönség egy része a Marczalba fürdeni, de ez gyalog jó egy órai járás s igy a fürdőző közönségnek nagy fáradságába kerül a „hüsitő" — mely többször, ha nagy forróság van, inkább izzasztónak mondható.

Mi azt hisszük, hogy a fürdő hiányon, kevés jóakarattal, könnyü szerrel lehetne segiteni, egy közfürdő épitésével. Néhány ezer forintot össze lehetne hozni e czélra, mely teljesen elégséges volna egy kisebb szabásu, modern, a kor igényeinek mindenben megfelelő fürdő felépitésére. A szükséges tőkét, mi részvények kibocsátásával véljük beszerezni. Kisebb, például 20 koronás értékü részvényeket kellenék aláirásra kibocsátani; ily kisebb értékü részvényekből a társadalom minden osztálya jegyezne, ki kevesebbet, ki többet — s mi bizton remélj ük, hogy a szükséglendő tőke mihamarább össze jönne. Ezzel egy felette közszükséget pótló s közegészségi szempontból is üdvös intézménnyel gyarapodnék a város. És hogy a befektetett tőke, min den körülmények között meghozná a tisztességes kamatot, tekintve a város népességét es az idegenek forgalmát városunkban, az kétséget nem szenved. Ajánljuk e rövid czikkünk keretében elmondottakat közönségünk figyelmébe: Tessék gondolkodni és azután cselekedni.

A bürokratizmus.

(P. A.) Vaskalaposságnak is nevezheettük volna azt a rendszert a melyről szólani akarunk, de mégsem tartottuk helyénvalónak ezt a czimet, mert könnyen félre érthették volna sokan. Amióta az állami élet teljes kifejlődésével hivatalnokokra bizták a polgárok társadalmi rendjének igazgatását, egy uj társadalmi osztály keletkezett a nemzetek kebelében, mondhatók egy külön reng: a hivatalnoki kar, mely egészen uj, specziális szellemben él, mint mi közönséges halandók.

Ez a hivatalnoki szellem és felfogás az amit egyszóval bürokratizmusnak ne-

TARCZA.

Ma-holnap . . .

Ma-holnap eltünik
Valamennyi álmom,
Fehér gyöngyvirágos
Koszorudat látom.

Koszorus fejedről
Integet a fátyol . . .
Bucsuzól könnyezve
A szülei háztól.

Gyöngyvirág hoszoru,
Mennyasszonyi fátyol:
Óvja meg a lelked
Lelkem bánatától.

A mit elvisz tőlem,
Neked adja oda —
S boldogságod fényt hint
Majd a bánatomra.

VARNAI EMIL.

Gyilkos szerelem.

Felcsendült ujból a keringő édes zenéje. A hölgyek édes bágyadsággal dülnek tánczosaik karjára. A kábító forgatag szemlélésébe merült el Bay Zsolt a gymnásium gentlemanja. A 18 éves ifjn szép jelenség. A hölgyek, különösen bakfis korban, kitüntető érdeklődéssel viseltettek iránta. Tulságosan komoly fiu Szenvedélyes bánat ég daczos szemeiben. Álmodozásából puha, illatos legyezőnek érintése ébreszté fel.

— Nem tánczol Zsolt?

Felvillanó szemekkel nézett a tovasuhanó Lea után, ki mosolyogva tekintett vissza a meglepett fiura. Zsolt hozzá ment.

— Maga Zsolt oly keveset tánczol . . . .

— Ha parancsolja Lea?!

— Na, ne legyen olyan komoly, szertartásos . . . . Jöjjön, keringőzzünk egyet.

És tánczolt a legszebb pár. Az ifjuság megható bája ömlött el minden mozdulatukon. Zsolt izmos karjával biztosan fogta Lea karcsu derekát s édes gyönyörrel szemlélte édes tánczosnője kipirult arczát.

— Zsolt menjünk a piperés szobába — szólt Lea közelebb simulva hozzá.

Egyedül voltak. Lea hanyagul dült le a a kerevetre. Zsolt mellé ereszkedett, a puffra s bámulta a szép nőt, ki félig lecsukott szemmel, lihegő keblekkel feküdt előtte. Önfeledten hallgatta a teremből beszürődő surrajt a keringő bájos zenéjét.

— Kedves Zsolt nagy kérésem van magához. Mondja csak melyik négyest igértem meg.

— A másodikat.

— Látja Zsolt, szólt egész közel hajolva hozzá, behizelgő hangon, legyen kedves. Mondjon le róla. A szolgabiró kért fel rá és csak aztán jutott eszembe, hogy már maganak igértem. Mentsen ki zavaromból. Maga jó fiu Majd más alkalommal. Nos ugy e nem haragszik . . . .

Zsolt ijedten tekintett rá. Legédesebb álma foszlott szét e szavakra. Zavartan dadogja:

— De Lea ez lehetetlen nem kivánhatja ezt tőlem.

— Tegye meg édes Zsolt. Látja mily szépen kérem. Összetette finom ujjait s esdekelve emelte fel szép szemeit.

— Ne kinozzon Lea. Ha nem tánczolhatjuk együtt a négyest én meghalok. Hangja a mély felindulástól reszketett.

— Tehat megegyeztünk! Maga nem baragudhatik egy nőre, hisz maga gentleman, szólt Lea és kaczéran ment ki a tánczterembe.

Zsolt reszketve állott fel. Hiába minden nem lesz az enyém . . . . .

Masodik négyesre heharangoztak. A párok egymasután állottak fel. Lea is a szolgabiróval. Szép hatalmas férfi volt, kit minden leány irigyelt tőle. Boldogan, nevetgélve sétáltak fel és

ÉRTESITÉS.

T. vevőimet tisztelettel értesitem, hogy a **Hollóssy-téren** levő fiók-üzletemet a mai nap feladtam, s ezentul csak a Scheiber Bernát ur házában levő főüzletemben s a pápai fióküzletben, mely két üzletet tetemesen nagyobbitok, állok t. vevőim rendelkezésére, s midőn eddigi bizalmukért köszönetet mondok, későbbre is biztosithatom a jó s előzékeny kiszolgálásról.

Tisztelettel

Löwenstein J. és Fiai.

Felhivás.

A Kemenesaljai **Takarékpénztár Részvénytársaság** az 1901. év márczius hó 2-án tartott közgyülésen az eddigi 400 drb. 100 koronás névértékü teljesen befizetett 40.000 korona részvénytőkéjének 40.000 koronavalu felemelését és e végből ujabb 400 drb. 100 koronás névértékü részvény kibocsatását határozta el a következő feltételek mellett:

1. A 400 drb. uj részvény 100 korona névértékben bocsáttatik ki és azon felül az aláirókat semminemü költség nem terheli.
2. A részvény aláirás személyesen, meghatalmazott által, vagy posta utján történhetik.
3. A részvény aláirás zárthatáridejéül 1901. május 1-ső napjának déli 12 órája tüzetik ki.
4. A részvények jegyzésekor részvényenként — — —

Kis-Czell, 1901. III. évfolyam. 16. szám. Vasárnap, április 21.

KIS-CZELL ÉS VIDÉKE

KÖZERDEKŰ FÜGGETLEN UJSÁG.

Megjelen minden vasárnap. Jelige: »Küzdelem az igazságért!«

Előfizetési ár:
Egy évre . . . . . 8 kor. | Negyedévre . . 2 kor. — fil.
Fél évre . . . . . 4 „ | Egyes szám ára — „ 20 „

Szerkesztővel értekezhetni; kedd, szerda és csütörtökön.

Felelős szerkesztő: HUSS GYULA.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Kis-Czell, Gyarmatni-tér 76. szám. Ide intézendők a lap szellemi és anyagi részét illető minden küldemények. Névtelen levelek figyelembe nem vétetnek.

Fürdő hiány.

(H. Gy.) Kis-Czell város kozönsége, rég szükségét érzi egy modern berendezésü közfürdőnek. E közfőrdő alatt értünk, egy kisebb szabásu, a helyi viszonyoknak megfelelő kádfürdőt, melyet zuhany fürdővel egybekapcsolva lehetne épiteni. Nálunk egyáltalán nincs még oly fürdő, mely az igényeknek megfelelne. Ami van, az csak olyan szükséges rossz valami, melyet a végső perczben vesznek igénybe. Télen egyáltalán nincs hol fürdeni a közönségnek. Aki mégis fürdeni akar, az kénytelen Pápára, vagy Szombathelyre elmenni. Ez pedig egy kissé mégis költséges dolog és emellett kényelmetlen. Ezt a fürdő hiányt különösen a középos tály érzi, kinek nincs módjában otthol, saját lakásán fürdőt berendezni. Nyáron ugyan eljár a kis-czelli közönség egy része a Marczalba fürdeni, de ez gyalog jó egy órai járás s igy a fürdőző közönségnek nagy fáradságába kerül a „hüsitő" — mely többször, ha nagy forróság van, inkább izzasztónak mondható.

Mi azt hisszük, hogy a fürdő hiányon, kevés jóakarattal, könnyü szerrel lehetne segiteni, egy közfürdő épitésével. Néhány ezer forintot össze lehetne hozni e czélra, mely teljesen elégséges volna egy kisebb szabásu, modern, a kor igényeinek mindenben megfelelő fürdő felépitésére. A szükséges tőkét, mi részvények kibocsátásával véljük beszerezni. Kisebb, például 20 koronás értékü részvényeket kellenék aláirásra kibocsátani; ily kisebb értékü részvényekből a társadalom minden osztálya jegyezne, ki kevesebbet, ki többet — s mi bizton remélj ük, hogy a szükséglendő tőke mihamarabb össze jönne. Ezzel egy felette közszükséget pótló s közegészségi szempontból is üdvös intézménnyel gyarapodnék a város. És hogy a befektetett tőke, minden körülmények között meghozná a tisztességes kamatot, tekintve a város népességét és az idegenek forgalmát városunkban, az kétséget nem szenved. Ajánljuk e rövid czikkünk keretében elmondottakat közönségünk figyelmébe. Tessék gondolkodni és azután cselekedni.

A bürokratizmus.

(P. A.) Vaskalaposságnak is nevezheettük volna azt a rendszert a melyről szólani akarunk, de mégsem tartottuk helyénvalónak ezt a czimet, mert könnyen félre értheték volna sokan. Amióta az állami élet teljes kifejlődésével hivatalnokokra bizták a polgárok társadalmi rendjének igazgatását, egy uj társadalmi osztály keletkezett a nemzetek kebelében, mondhatók egy külön reng: a hivatalnoki kar, mely egészen uj, speciális szellemben él, mint mi közönséges halandók.

Ez a hivatalnoki szellem és felfogás az amit egyszóval bürokratizmusnak ne-

TÁRCZA.

Ma-holnap . . .

Ma-holnap eltünik
Valamennyi álmom,
Fehér gyöngyvirágos
Koszorudat látom.

Koszorus fejedről
Integet a fátyol . . .
Bucsuzól, könnyezve
A szülei háztól.

Gyöngyvirág koszoru,
Mennyasszonyi fátyol:
Óvja meg a lelked
Lelkem bánatától.

A mit elvisz tőlem,
Neked adja oda —
S boldogságod fényt hint
Majd a bánatomra.

VARNAI EMIL.

Gyilkos szerelem.

Felcsendült ujból a keringő édes zenéje. A hölgyek édes bágyadsággal dőlnek tánczosaik karjára. A kábitó forgatag szemlélésébe merult el Bay Zsolt a gymnásium gentlemanja. A 18 éves ifjú szép jelenség. A hölgyek, különösen bakfis korban, kitüntető érdeklődéssel viseltettek iránta. Tulságosan komoly fiu Szenvedélyes bánat ég daczos szemeiben. Álmodozásából puha, illatos legyezőnek érintése ébreszté fel.

— Nem tánczol Zsolt?

Felvillanó szemekkel nézett a tovasuhanó Lea után, ki mosolyogva tekintett vissza a meglepett fiúra. Zsolt hozzá ment.

— Maga Zsolt oly keveset tánczol . . .

— Ha parancsolja Lea?!

— Na, ne legyen olyan komoly, szertartásos . . . Jöjjön, keringőzzünk egyet.

És tánczolt a legszebb pár. Az ifjúság megható bája ömlött el minden mozdulatukon. Zsolt izmos karjával biztosan fogta Lea karcsu derekát s édes gyönyörrel szemlélte édes tánczosnője kipirult arczát.

— Zsolt menjünk a piperés szobába — szólt Lea közelebb simulva hozzá.

Egyedül voltak. Lea hanyagul dült le a a kerevetre. Zsolt mellé ereszkedett, a puffra s bámulta a szép nőt, ki félig lecsukott szemmel, lihegő keblekkel feküdt előtte. Önfeledten hallgatta a teremből beszürődő surrajt a keringő bájos zenéjét.

— Kedves Zsolt nagy kérésem van magához. Mondja csak melyik négyest igértem meg.

— A masodikát.

— Látja Zsolt, szólt egész közel hajolva hozzá, behizelgő hangon, legyen kedves. Mondjon le róla. A szolgabiró kért fel rá és csak aztán jutott eszembe, hogy már magának igértem. Mentsen ki zavaromból. Maga jó fiu Majd más alkalommal. Nos ugy e nem haragszik . . . .

Zsolt ijedten tekintett rá. Legédesebb álma foszlott szét e szavakra. Zavartan dadogja:

— De Lea ez lehetetlen nem kivánhatja ezt tőlem.

— Tegye meg édes Zsolt. Látja mily szépen kérem. Összetette finom ujjait s esdekelve emelte fel szép szemeit.

— Ne kinozzon Lea. Ha nem tánczolhatjuk együtt a négyest én meghalok. Hangja a mély felindulástól reszketett.

— Tehat megegyeztünk! Maga nem haragudhatik egy nőre, hisz maga gentleman, szólt Lea és kaczéran ment ki a tánczterembe.

Zsolt reszketve allott fel. Hiába minden nem lesz az enyém.

Masodik négyesre heharangoztak. A párok egymasután allottak fel. Lea is a szolgabiróval. Szép hatalmas férfi volt, kit minden leany irigyelt tőle. Boldogan, nevetgélve sétaltak fel és

ÉRTESITÉS.

T. vevőimet tisztelettel értesitem, hogy a **Hollóssy-téren** levő fiók-üzletemet a mai nap feladtam, s ezentul csak a Scheiber Bernát ur házában levő főüzletemben s a pápai fióküzletben, mely két üzletet tetemesen nagyobbitok, állok t. vevőim rendelkezésére, s midőn eddigi bizalmukért köszönetet mondok, későbbre is biztosithatom a jó s előzékeny kiszolgálásról.

Tisztelettel

Löwenstein J. és Fiai.

veznek. Alig van még egy társadalmi osztály a földteken, mely annyira konzervativ volna, s oly görcsösen ragaszkodna a régi elvekhez, a régi elkoptatott formulákhoz, mint a hivatalnokok. Volt rá eset akárhányszor, hogy ugy a magán félre mint az eljáró hatóságra helyrepótolhatatlan károk háramlottak azért, mert az előirt formát bekellett tartani pontosan még olyankor is, amikor parányi változtatással minden baj elkerülhető lett volna.

Akinek évtizedekkel ezelőtt volt alkalma ismerni a magyarországi közhivatalokban uralkodó szellemet, s az ott divó szokásokat, ha véletlenül látogatást tenne ma is azokban a hivatalokban, ugy tapasztalná, hogy legnagyobb részt csak az emberek változtak azóta, de a renszer, az elv, a szellem ma is a régi, az ismerős.

Sőt ha itt-ott a rendszer is változott valami keveset, azért a szellem még mindig ugyanaz a legtöbb helyen. Természetesen nem azokról az esetekről van szó, ahol a régi kipróbált rendszer teljesen bevált, s nem akarjuk azt mondani, hogy erővel ujitani kell akkor is, ha arra nincs semmi szükség sem, mert az eddigi rendszer is tökéletes, hanem magáról a hivatalnoki szellemről és közfelfogásról, mely természetszerűen irtózik mindennemű ujitástól s javitástól egyaránt.

Eddig rendszerint az volt a jelszó, s a felelet is, ha valaki ujitási tervvel állt elő, hogy: „ha másnak jó volt igy, hát nekünk is jó lesz“ — s ezzel egyenesen utját állták minden hasznos teendőnek. Pedig hát ez a jelszó amilyen tetszetős épen annyira elfogult és igazságtalan.

Nemcsak a természetben és az ember fizikai életében, hanem a szellemi és társadalmi élet minden terén is folytonos fejlődés tapasztalható, s az ember végczéljának, a legnagyobb földi boldogság elérésének elvével homlokegyenest ellenkezik az a theória, mely indokolatlanul utját vágja a haladásnak, s a tökéletesedésnek.

Geniális gondolkozásu, nagy állam férfiak minden törekvése meghiusult, mely a hivatalnoki szellem maradandiságának megszüntetésére irányult, s a leglelkesebb ügybuzgalom is hajótörést szenvedett a bürokrata szellem évszázadok alatt kővé merevedett szilárdságán.

De most mégis mintha némi változás volna, észlelhető. Mintha csak a felvilágosultság századának világitó eszméi az aktacsomók poros tanyájára is eljutottak volna, néhol már szabadabban kezdenek gondolkozni a magyar hivatalnokok is. Különösen a fiatal nemzedék az, mely — szabadabbelvű nevelést nyervén az öregebbeknél — már nem kapaszkodik olyan görcsösen a régi formalitások roskatag munkájába, hanem kezd a maga lábán járni, s a kezei közé kerülő ügydarabok elintézésénél első sorban is a józan ész által diktált módozatokhoz alkalmazkodik és csak amennyiben elkerülhetetlen, veszi tekintetbe a régi, kopott sablont is.

Lehet, hogy a kormányzati rendszerben rejlik ennek az örvendetes jelenségnek a fő oka, de minden esetre nagy része van benne az ifjuság ujabbkori nevelési rendszerének is. Ma már nem kell annyit recitálnia a diáknak, mint a régieknek kellett, hanem megtanitják őket gondolkozni is. Ha majd az összes hivatalos székeket ilyen gondolkozó emberek és nem gépiesen mozgó automaták fogják elfoglalni, bizonyára javulni fog a hivatalos eljárások rendje és önmagától megszünik az elavult, konzervativ bürokratikus szellem is.

A meggyőződés.

Az emberi ész fürkészi és keresi az okozatokat. Ha megtalálja, ezekből vonja le következtetéseit, ezek alapján irányitja működését. Nem elégszik meg azzal, hogy látja, hallja és tapasztalja, mi van, de tudni vágyik, miért van igy és nem másképpen és nem lehetne más valahogyan jobban is, előnyösebben is ugyanazt az eredményt elérni.

A mig van élet, nem nyugszik az ész. Az ész tétlensége akkor sem áll be, ha minden működés szünetel. Mindazt, a mit az ész szakadatlan működése összegyüjt, tapasztalatnak nevezünk. A tapasztalaton alapszik a meggyőződés.

Ám az életben a meggyőződés teljesen, hamistatlan szavát vajmi ritkán halljuk. Az életben az ugynevezett udvariassági hazugságok napirenden vannak. Annyiféle titkos és rejtvényes utjai vannak az életnek, hogy az igazságnak meztelen bemutatása, az igazságnak hangos kikürtölése önmagunknak, másoknak és gyakran a legjobb ügynek is ártalmára lehetnek.

Ne forgassák ugy szemeiket az álszent teskedők! Bátran merem mondani, hogy nincsen senki, a ki Epaminondásnak — kiről azt állitják, hogy sohasem mondott valótlant — ma még követője lehetne. Példákkal könnyen bebizonyitható ez. Teszem azt, tudjuk valakiről, hogy nagy bűnös. Hirtelen meghal. A felesége elmondja nekünk, sőt tanuul is hi, minő becsületes, tisztességes, jóravaló volt a férje. Kinek van szive ilyenkor a szegény megtört asszonynak a szemébe vágni, hogy a férje közönséges gonosztevő volt. Kinek mi haszna volna ebből. Nemcsak, hogy véleményében hagyjuk az özvegyet, sőt egyenesen helybenhagyjuk állitásait, nem is gondolva arra, hogy minő valótlanságokat mondunk. Tehát éppen meggyőződésünk ellenére beszélünk ilyenkor.

A meggyőződés ilyetén elhallgattatása még csak megjárja. De a közéletben minő gyakran találkozunk olyan hazugságokkal, melyek ellen küzdeni eléggé erősek nem vagyunk és csak a szélmalomharcz nevetséges komédiájába esnénk, ha kikelnénk ellenök. Az élet megcsiszol bennünket annyira, hogy sok esetben elhallgatjuk meggyőződésünket. Kell, hogy elhallgassuk, nehogy hiábavaló vitákat keltsünk, melyek sokszor ádáz czivakodásokra, elkeseredett harczra vezetnének.

A meggyőződés hangjának elcsittitása tehát gyakran megbocsátható, különösen akkor, midőn oly érdekről van szó, melyeket megsérteni jogunkban nem áll. Megbocsáthatatlan ellenben, ha a meggyőződésünkbe mások által vetett hitet nem igazoljuk azzal, hogy meggyőződésünket nyiltan hirdetjük, szigoruan követjük. Ha mások érdeke lesz reánk bizva, meggyőződésünkből semmit sem szabad elsikkasztanunk, mert ez által olyan bűnt követünk el, melyet elégé elitélni nem lehet.

Ebből következik, hogy nem szabad oly érdekek képviseletét elvállalnunk, melyek meggyőződésünkkel ellenkeznek, különösen pedig nem szabad oly különféle érdekeket képviselnünk, melyek egymásba ütköznek, mert meggyőződésünk nem lehet többféle. A meggyőződésnek több irányba va.ó kiterjesztése — éppen rovására az alap meggyőződésnek — erkölcstelenség, melyet a kétszinüség elnevezéssel nem eléggé jellemzünk, mert ennél is rosszabb.

Felbuzdult az erkölcs érzete és ujabb időben ismét felszinre került az összeférhetetlenség kérdése — nemcsak a parlamentben, de más helyeken is. A kérdés tárgyalása során kisül, minő nehéz meg-

---

alá. Párszor Zsolt mellett is elhaladtak a nélkül, hogy észrevették volna. A négyes megkezdődött. Zsolt a kábitó forgatagban csak őt kereste, csak őt látta mindig mosolyogva észboditóan, szépen.

Séta jobbra! hangzik fel a szolgabiró szava, és ketten a menet elején felé közelednek. Lea észreveszi őt. Egész közel megy és pajkosan sugja:

— Na ne szomorkodjék maga kis gentman .... Aztán tánczosa felé hajlik, valamit sug neki. Ez vissza néz rá és oly jóizüen nevetnek mindketten. Szegény fiunak majd meghasadt a szive!

A tánczenak vége. Kezdődött a világposta. Zsoltra is ratukmált egy kis baba levélpapirt. Mit tegyen vele? Hirtelen a következő szavakat irta rá: „Szerettem, szeretem és szeretni fogom siromig!“ A levelet átadta egy mosolygó kis rózsaszinü babának ki édesen tipegve vitte azt Leának. A szolgabiró most is mellette ült. Kiváncsian szakitotta fel. Elolvasta. Elmosolyodott. Nevetve fordult ugyarlójához, ki az ölében fekvő papirt elolvasta. Ő is nevetett. Majd papirt adott és Lea hirtelen irt rá és elküldötte hozzá Zsolt végignézte a jelenetet. Szeretett volna arra a férfiura rárohanni, megfojtani, összetörni. Hiszen az az athléta egy csapással leütné mint egy kutyát. A papiron e szavak voltak: „Nagyon meg vagyok hatva (?)“ Zsolt nagyon halvány volt Nyugodta tette a levelet a zsebébe. Bucsuzás nélkül távozott.

Lassan ballagott haza felé. Lábai alatt ropogott a hó. Csodálatossan szép csillagos éj volt. Majd megállott. A csendes éjbe kihallatszott a zene.

A seminarium ódon falait tompa durranás verte fel. Rémesen hangzott vissza a hosszu, kongó folyosókon. Az ifjuság megrémülve szaladt össze. Kis lámpákat gyujtottak, melyek sértetlenül világiták meg az ide-oda rohanó meg döbbent arczokat. A fejét vesztett diákság végre a 13-as szobába özönlött be. A szobatársak zokogva állották körül Zsoltnak ágyát, Ő pedig ott feküdt vérben. Az ifjuság büszkesége a főductor. Egyik kezében összegyürt véres papirt szoritott. Az volt ráirva: „Nagyon meg vagyok hatva (?)“

A harangok szomoruan zugtak a nagy to toronyban. A gyászmenet lassan megindult, elöl az ifjuság. Szomoruan lehorgasztott fővel. Aztán jött a professorok szomoru sora. Aztán ő. Utána az édesanyja, a testvér roskadozó léptekkel. Majd a gyászoló tömeg, az egész város. Mindenki, mindenki csak ő nem, kinek legnagyobb része van e szivszaggató menetben. Kiért megszünt dobogni az a bolondos, ábrándos szív.

Az elvonulás alatt Lea egyik lefüggönyözött ablak mögött állott. Mikor odaértek, száz meg száz rajongó, szomoru tekintet irányult felé.

Csak ezeket a szemeket ne látta volna. Száz alakban vonult el Zsolt előtte vádolva, emlékeztetve szivtelenségére. Már rég elhaladtak.

Csak távolból hangzik már a Miserere velótrázó dallama. Lea még most is ott áll. Forró homlokát a hideg ablakra szoritja.

Zavartan merednek könytelen szemei a levegőbe. Ott kint hófehér minden.

Ah mily hideg lehet lent a sirban!

Szentgyörgyi L.

szabni azt a határt, hol kezdődik és hol szűnik meg a meggyőződés igaz nyilvánulása. Egyrészt az összeférhetetlenség szigorú meghatározása a legkitűnőbb erőket elvonná tevékenységök leghasznosabb mezejéről, másrészt a meggyőződést két vagy többféle osztásából ellenkező érdekek ütköznek egymásba. A lelkiismeretesség alapjára kell tehát fektetni a kérdés megoldását s innen kiindulva helyesen és élesen meg kell különböztetni, miféle állások és foglalkozások férnek meg egy személyen, annélkül, hogy a reá bizott ügyek bármelyike kárt szenvedhetne.

Mert politikai és erkölcsi hibáy állásokat egy személyben összpontosítani, melyek egymással összhangban nincsenek, de ennél nagyobb gazdasági baj van a közgazdasági tevékenységre rátermett tényezőket hivatásuktól elvonjuk. Nincs olyan sok közgazdasági kitűnőségünk, hogy őket a közélet, vagy a közgazdaság porondjáról kiszoritani volna szabad.

HIREK.

— **Lapunk** mai számához fél iv melléklet van csatolva. A mellékleten találják olvasóink az Első magyar általános biztosító-társaság mult évi zármérlegét, melyre ezuton is felhivjuk olvasóink figyelmét.

— **Hátralékos vidéki előfizetőinket** tisztelettel kérjük a hátralékok mielőbbi beküldésére és az előfizetések megujitására. Helybeli előfizetőinket is arra kérjük, legyenek szivesek nyugtáikat lapunk kézbesitőjénél kiváltani. Lapunk fenntartása tetemes anyagi áldozatot igényel s mi is csák ugy tudunk többrendbeli kötelezettségeinknek eleget tenni, ha olvasóink azt a csekély előfizetési összeget rendesen megfizetik.

— **Jótékonyság.** Kaudersz Ferencz kis-czelli kereskedő, az Erzsébet nőegyletnek a közelmult napokban 100 koronát adományozott. Ezen összeggel az Erzsébet nőegylet vagyona 1200 koronára szaporodott fel. A jótékony emberbarátnak szives adományáért, lapunk utján mond köszönetet az Erzsébet-nőegylet vezetősége.

— **Esküvő.** Fényes esküvő folyt le e héten hétfőn Budapesten a dohány-utczai izr. templomban. Löwensohn Jenő, somogy-megyei földbirtokos vezette oltárhoz Krássa Herta urhölgyet. Krássa Manó kelédi földbirtokos szép és kedves müveltségü leányát. Az uj párhoz dr. Kohn főrabbi mondott emelkedett szellemü beszédet. A templom ez alkalomra zsufolásig megtelt előkelő közönséggel. Esküvő után az uj pár naszutra ment. Lakodalom nem volt, mert a családot gyász érte, meghalt az öröm apa édes apja, kinek haláláról lapunk mai számában hozunk tudósitást.

— **Legujabb sajtóperünk.** Széltében beszélik, hogy a lapunk legutóbbi számában megjelent „Szenzációs per" czimü czikkünkért sajtópert akasztanak a nyakunkba. Oda se neki. Ugyis bent vagyunk a sajtóperek tömkelegében. Egygyel több, vagy kevesebb, már mitsem vált azt a dolgon. Elbirjuk még azt is valahogy. Csak arra vagyunk kiváncsiak, ki, vagy kik lesznek vádlóink. Ezt a sajtópert meginditani gondot fog okozni mindeneknek akiket esetleg illet és akiket éppenséggel nem illet.

— **Megszünt csőd.** A vbukott kis-czelli takarékpénztár ellen a szombathelyi kir. törvényszék a csődöt beszüntette. Dr. Porkolab Mihály csődtömeggondnok e héten mindent atadott a vbukott takarékpénztár jogutódának, a Hitelbanknak s vele teljesen leszámolt.

— **Mozdonyok összeütközése.** A kis-czelli pályaudvaron kedden tolatás közben két mozdony összeütközött A mozdonyok csekély mértékben megsérültek, egyébb baj nem történt.

— **Részvényjegyzés.** A Kis-Czellben székelő Kemenesaljai Takarékpénztár Részvénytársaság ujonnan kibocsátandó 400 drb. részvényére egyre folynak még az aláirások. Előre láthatólag tuljegyzés lesz, mely esetben a jegyzések redukáltatni fognak. Ujabban jegyeztek: Tompa László Boba 2, Nagy Gyula Kis-Czell 2, Karáth József Kis-Czell 5, Szalay József Kis-Czell 3, Raffel Dénes Izsákfa 12, Krássa Manó Keléd 5, Salczberger Sámuel örökösei Jánosháza 4, Löwenstein Henrik Szombathely 5, Bettelheim Ödön Pápa 5, Kovács Vilmos Kis-Czell 4, Önsegélyző szövetkezet N.-Magasi 1, Fülöp Lajos Kocs 4 darab. Összes jegyzés eddig 325 drb. Előjegyzésben 15 drb, igy jegyzésre van még 60 drb. Ismételten ajánljuk olvasóinknak, hogy e nagy jövödelmet igérő részvényekből mielőbb jegyezzenek a saját jól felfogottt érdekükben.

— **Gyászrovat.** A következő gyászjelentést vettük: Krása Anna urnő a maga, ugy gyermeke, unokái és dédunokái valamint az összes rokonság nevében fajdalomtól megtört szivvel jelenti, hogy forrón szeretett férje, Krása Dávid ur, magányzó, tevékeny életének 85-ik, boldog házasságának 60-ik évében folyó hó 11-én reggel 2 órakor, rövid betegség és enyhe szenvedés után Grázcban elhunyt. A megboldogultnak földi maradványai Janosházára lesznek szállitva és az ottani izraelita temetőben folyó hó 15-én délelőtt 9 órakor fognak a családi sirboltba örök nyugalomra helyeztetni. Grácz 1901. évi 12-én. Az elhunytban Krása Manó kelédi földbirtokos édesapját gyászolja. A temetésen Fischer tapolczai rabbi mondott megható gyászbeszédet.

— **Szőnyeggyár Szombathelyen.** A „Magyar Pénzügy" irja: A Haas-féle hirneves szőnyeggyár egy kiküldöttje nem rég Szombathelyen járt és egy szőnyeggyár felépitésére nézve értekezett az illetékes hatóságokkal.

— **Kocsis „áld" Kis-Czellben.** Április 14 én, vasárnap tartatott meg Kis-Czell specialitása a kocsis bál.

Ezen csodabogár a vörös ökör korcsma emeleti termében folyt le.

Néhai nemes Károly fűszeresnek volt ideája ezen különlegesség Az ő idejében ugyan még a bál sikere Börzsönyi Sándor, Brunner Jóska, Horváth Elek és Pleknics Vendel kezeiben volt letéve, de ma már a bál védnöke Mészáros János karöltve Ripacsos Pista és Fölkenczi Vendellel igen alantas nivón tudja a bált fentartani.

Fél nyolcz órakor Ripacsos Pista és Fölkenczi Vendel menageriai üvöltéssel jelezték a bál kezdetét, a söntés mellett minden szív megdobbant. Hamarosan meg is kezdődött volna a bál, ha a bálkirályné Repedtsarku Vicza végzett volna otthon, de mivelt Klánéknál, hol Vicza mosogató, Piczczerék voltak vacsorán, a nagy aufracz csak fél kilencz körül lett megtörülgetve; közben baleset is történt az aufracz harmadik porczellán lapját Vicza izgatottságában kicsorbitotta:

De fél kilenczkor végre a bálkirályné megjelent, erre a rendezőség oly pokoli üvöltésben tört ki, hogyha ez Pápocz-Miklósfán történik, a bált rendező hatóság 30 korona birságot sóz a rendezőségre fejenkint.

Minden magyar szokástól eltérőleg a bált franczia négyessel kezdték meg, egyik oldalon a hölgyek, a másikon a lovak és urak.

Később kisült, hogy lovakat mégsem vezettek fel, ezt csak tudósitónk a ki a harmadik szomszédból figyelte a mulatságot — következtette az urak által elkövetett robogás és rugdalástól.

Kár hogy ezen disztársaság részére nem gondoskodnak jobb helyiségről. A mult farsangon mar kiketlünk, hogy a vasutiak által az egyetlen (izro) Elit-bálra feldiszitett termét összeugralták.

Ha már muszáj évenkint 3—4 ilyen rihanyásnak lenni. miért nem tartatik az a sági utczai Torma-féle ronda kutyánál, hol az őrsvezető ur is jobban kéznél van. (E tudósitást Kis-Czell egyik kedvelt humoristájának a tollából közöljük, ki ugy látszik, nagy ellenszenvvel viseltetik a kis czelli kocsis „báldok" iránt. Szerk.)

— **Kétezer koronás alapitvány a F. M. K. E. javára.** Báró Luzsénszky Félix, a transzváli magyar önkéntesek kommandánsa, a ki legutóbb országos körutat tett s a vidék nagyobb városaiban, a Felvidéki Magyar Közmüvelődési Egyesület kulturalapja javára, felolvasásokat tartott, az angol-bur háboruról, a napokban tért vissza Budapestre. A felolvasások anyagi eredményéből a nemes báró kétezer koronás alapitványt tett a F. M. K. E. javára, azzal az emberbaráti reménykedéssel, hogy ez összeg kamatai mindaddig tőkésittessenek, mig a kamatokból a felvidéki óvodák legszegényebb gyermekei a téli hónapokban déli meleg leves kaphatá.

— **Figyelmeztetjük** ezennel t. olvasóinkat a lapunk mai számában megjelent Bihari Ede-féle osztalysorsjáték hirdetésre.

— **Az Első magyar általános biztositó társaság** a mult hónapban tartotta évi rendes közgyülését Csekovics Endre gróf, a társasági elnök vezetésével, ki a napirend előtt kegyeletes szavakban emlékezett meg a társaságnak az utolsó évben elhunyt igazgatósági tagjáról, Schossberger Zsigmond báróról. Ezután az 1900-iki üzletév mérlege és zárószámadása került előterjesztésre. Az igazgatóságnak ehhez adott jelentését Jeney Lajos vezérigazgató-helyettes olvasta fól.

A jelentés kiemeli, hogy a mult évi üzlet minden biztositási ágban oly kielégitő eredménye vezetett, hogy a társaság összesen 1,547.690 kor. 70 fillér üzleti nyereséget ért el. Ezzel szemben, a pénzpiacz pangása folytán a társaság tartalékőkéinek befektetésére szolgáló értékpapirokon, melyek nagyrészt magyar földhitelintézeti zálogleveleken 1,457,099 kor. 24 fillér átmeneti árfolyamveszteség érte a társaságot. A fönt jelzett üzleti nyereségben, mely a multban elért tekintélyesebbek mellé állitható, e nagy átmeneti árfolyamveszteség teljes fedezetet talál és ezenfölül még 1,090.591 kor. 46 fillér tiszta nyereség is marad, melyből — az alapszabályszerü levonások után — részvényenkint az igazgatóság a fölügyelő-bizottsággal egyetértésben 168 korona osztalékot javasol kifizetni. A társaság üzletállománya, valamint tartalékai tekintélyesen gyarapodtak; sőt a biztositás-üzleti nyereségből az átmeneti árfolyamveszteségre a két utolsó évben visszatartott, összesen 2 702.807 kor. 33 fillérnyi összeg is, voltaképpen vagyongyarapodást jelent, miután a földhitelintézeti záloglevelek korábbi jobb árfolyamukat idővel bizonyára ismét elérik és minden körülmények között teljes névértékben kerülnek sorolásra. A jelentés, mérleg és zárószámadások bemutatása után Lampl Vilmos miniszteri osztálytanácsos, mint részvényes, általános helyeslés közt, a részvényesek köszönetét és bizalmát fejezte ki a társaság kormányzó-testületének, melynek élén Csekonics Endre gróf áll és különös méltánylással emelte ki Ormódy Vilmos vezérigazgató kitünő működését, a mely nehéz gazdasági viszonyok között is a társaság folytonos erősödésére, gyarapodására és az üzletvitel jelentékeny javulására vezetett. Csekonics Endre gróf a kormányzótestület és az igazgatóság nevében köszönetet mondott a spontán megnyilvánult bizalomért. A közgyülés a mérleget és a zárószámadásokat tudomásul vette, a felosztási javaslatokat elfogadta és a fölmentvényt az igazgatóságnak és a felügyelő bizottságnak megadta. Végül az igazgatóságba az elhunyt Schossberger Zsigmond báró helyett tagul László Zsigmondot választották, ki eddig felügyelő tag volt. A választmány uj tagja lett Batthány István gróf. A felügyelő-bizottsag pedig uj választás alá került; tagjai lettek: Berzeviczy Albert, Burchard-Bélavary Konrad, Hajós József, Németh Titusz és Radvánszky Géza báró. Az utóbbi négy a felügyelő-bizottságnak ezelőtt is tagja volt.

Szerkesztői üzenetek.

Türelmetlen. Sajnáljuk, de a legjobb akaratuk mellett sem tehettünk még ez ideig eleget óhajának. Anyaghalmaz miatt maradt el eddig czikkének közlése, de a mi késik, nem mulik. Jönni fog, a mint csak helyünk engedi. De bizony akarhanyszor megtörténik, hogy aktuális hirközlemény is kimarad, nem fér bele a lapba. És végre tessék figyelembe venni, hogy a szerkesztő tervez, de a nyomdász végez és ez ellen nincs felebbezésnek helye.

Többeknek. A szives gratulátiókat köszönjük, de nem fogadhatjuk el, mert mi a czikk megirásával csak kötelességünket teljesitettük. Kötelesség teljesitéséért pedig csem gratulátió, sem köszönet nem jár. Hogy egyesek most rétenetes haragot táplálnak ellenünk és szeretnének bennünket egy kanál vizben megfojtani, a miért belenyulunk néha-néha a darazsfészekbe és minden félelem nélkül megbolygatjuk, tudjuk. de a haraggal mi édes keveset törődünk. Mi senki által sem hagyjuk magunkat presszionalni. A megromlott poshadt levegőnek is szüksége van tisztitó légáramlatra, igy szüksége van a tarsadalomnak is. Az ily tisztogató munkat végezni a sajtónak kötelessége és mi kötelességszerüleg végezzük is minden alkalommal.

Kiváncsi Jánosháza. Ön azt kérdi tőlünk: Ki az a Munkácsi Lövy és Velenczei Mór? Sajnáljuk, de kiváncsiságat nem elégithetjük ki. Talán az illető czikkiró, ki e neveket forgalomba hozta, teljesiteni fogja kiváncsiságat ha hozzá fordul. Probatum est!

Felhivás.

A **Kemenesaljai Takarékpénztár Reszvénytársaság** az 1901. év márczius hó 2-án tartott kozgyűlésen az eddigi 400 drb. 100 koronás nevértéku teljesen befizetett 40.000 korona részvénytőkéjének 40.000 koronával felemelését és e végből ujabb 400 drb 100 koronás névértékü részvény kibocsatását határozta el a következő feltételek mellett:

1. A 400 drb. uj részvény 100 korona névértékben bocsáttatik ki és azon felül az aláirókat semminemü költség nem terheli.
2. A részvény aláirás személyesen, meghatalmazott által, vagy posta utján történhetik.
3. A részvény aláirás zárthatáridejéül 1901. május 1-ső napjának déli 12 órája tüzetik ki.
4. A részvények jegyzésekor részvényenként — **20** korona,
   1901. junius 1-én — **40** „
   1901. julius 1-én — **40** „

lesz fizetendő.

5. Ugy az aláirás mint az összes későbbi befizetések a Kemenesaljai Takarékpénztár Részvénytársaságnál mint egyedüli ivtartónál teljesitendők, mely befizetésekről elismervények adatnak ki.

6. Minden részvényesnek joga van annyi részvényt jegyezni mint a mennyit a jegyzéskor szelvényivekkel együtt bemutatott. A bemutatott részvények szamai az elismervényre feljegyeztetnek és ugyanazon szamu reszvény bemutatása egy masodik jegyzésre elsőbbséget nem biztosit.

7. Az igazgatóság fentartja magának azt a jogot, hogy tuljegyzés esetén az elsőbbséggel biró jegyzések épségben tartása mellett a jegyzett részvények szamat belátása szerint reducálja, vagy esetleges jegyzéseket visszautasitson.

8. A jegyzések felosztasa tárgyaban az igazgatóság 1901. majus 10-ig intézkedik és azon részvény-jegyzőket, a kiknek jegyzése reducáltatott, azonnal értesiti.

9. Reductio esetén az aláiró által teljesitett befizetés az érvényben hagyott részvények legközelebb esedékes részleteire fog elszámoltatni, a netaláni felesleg vagy az el nem fogadott jegyzésre eső fizetés 1901 május 11-től kezdve kamat nélkül a kiadott nyugta ellenében kifizettetik, a mely nyugta és fizetési iv ellenében fognak később az uj részvények is a jövő évtől kezdődő osztalék szelvényekkel együtt kiszolgáltatni.

10. A Kemenesaljai Takarékpénztár Részvénytarsaságnak érvényben levő alapszabályai az ujabban kibocsátandó részvények jegyzőire nézve ugy a határozatok hozatala mint minden más tekintetben kötelezők, azon eltéréssel azonban, hogy az uj részvényesek tulajdonosai az ujabban kibocsatandó részvények utan a részvénytársasag jövedelmében csak 1902. januar 1-től kezdve részesülnek, addig pedig a befizetett összegek után 5 szazalékos kamat fog 1902. januar 2-án kifizettetni és ugyanakkor fognak az uj részvények is a fizetési ivek ellenében kiadatni.

11. Azon aláiró, illetve ré szvényt jegyző, a ki a befizetések barmelyikét az arra kitüzött határidő utani 30 nap alatt sem teljesitené, az elmulasztott határidőtől számitottó százalékos késedelmi kamataival együtt, az aláirásból eredő jogát s a teljesitett befizetéseket — mely összeg a tartalékalapra lesz forditandó — elveszti és az igazgatósag jogositva van az ily módon hiányzó részvény helyett ujjat kibocsatani.

Kelt Kis-Czellben, 1901. márczius 8-án.

KEMENESALJAI TAKARÉKPÉNZTÁR RÉSZVÉNYTÁRSASÁG.

Jobb és megbizhatóbb

gazdasági és kerti magvak nem léteznek, mint a minőket 27 év óta szállit.

MAUTHNER ÖDÖN

cs. és kir. udvari magkereskedése Budapesten.

Irodák és raktárak: Rottenbiller-utcza 33 (Közuti villamos megálóhelye.)

Elárusitó helységek: VI. Andrássy ut 23. (A m. kir. operával szemben.)

226 oldalra terjedo képes árjegyzékét ki vánatra ingyen és bérmentve küldi.

Eladó ház.

Kis-Czellben a FERENCZ JÓZSEF utczában eladó egy jókarban levő lakház mely áll 6 utczai, 4 udvari szobából megfelelő melléképületekkel és tágas udvarral.

Venni szándékozók bővebb értesitést nyerhetnek e lapok kiadóhivatalában.

Az összes 50.000 nyeremény **JEGYZÉKE:**

A legnagyobb nyeremény legszerencsésebb esetben:

1.000,000 korona.

A nyeremények részletes beosztása a következő:

		Koróna
1	jutalom	600000
1	nyer. á	400000
1	„ „	200000
2	„ „	100000
1	„ „	90000
1	„ „	80000
1	„ „	70000
2	„ „	60000
1	„ „	40000
5	„ „	30000
1	„ „	25000
7	„ „	20000
3	„ „	15000
31	„ „	10000
67	„ „	5000
3	„ „	3000
432	„ „	2000
763	„ „	1000
1238	„ „	500
90	„ „	300
31700	„ „	200
3900	„ „	170
4900	„ „	130
50	„ „	100
3900	„ „	80
2900	„ „	40
50 000	nyer. összegben	13.160.000

Készpénzben fizetendő

Sok és nagy nyereményt fizettünk ki t. vevőinknek; rövid idő alatt két millió koronánal többet.

Kiváló szerencse

Törökné!.

Már sokan szerencsések lettek általunk Öt millió koronánál többet nyertek nálunk nagyrabecsült vevőink.

Az egész világlegesélydusabb sorsjátéka a mi m. kir. osztálysorsjátékunk, mely nemsokára ujból kezdetet veszi.

100,000 sorsjegyre sorsjegy **50,000** pénznyereménynyel sorsoltatik ki, tehát az összes sorsjegyek fele nyer a mellékelt sorsolás jegyzék kimutatása szerint.

5 hónap alatt összesen Tizenhárom millió 160.000 koronát, egy hatalmas összeget sorsolnak ki. Az egész vállalat állami felügyelet alatt áll. Az eredeti sorsjegyek tervszerü árai az I. osztályhoz:

egy nyolczad	(1/8) frt	— 75	vagyis	1.50 korona
egy negyed	(1/4) „	1.50	„	3.— „
egy fél	(1/2) „	3.—	„	6.— „
egy egész	(1/1) „	6.—	„	12.— „

utánvét mellett vagy az összeg előzetes beküldése ellenében. Hivatalos tervezet dijtalanul. Megrendeléseket eredeti sorsjegyekre

f. évi ápr. 1.-ig hó 28-ig

kérünk hozzánk beküldeni.

TÖRÖK A. és TSA bankház

BUDAPEST. V. KER. VÁCZI-KÖRUT

Fiókbankházak:

IV. Muzeum-körut 11. VI. Erzsébet-körut 54.

Rendelőlevel levágandó. **TÖRÖK A. és TSA. uraknak Budapest.**

Kérek részemre ..... 1. osst. m. kir. sz. osztály-sorsjáték erod. sorsjegyet hiv. tervezettel küldeni

Az összeget ..... frt { utánvételezni kérem / postautalványnyal küldém } A nem tetető törlendő.

Nyomatott a kiadó „Vörösmarty"-könyvnyomda és hirlapkiadó vállalat gyorssajtóján Devecserben, 1901.